

Proč naši ministři školství likvidují kvalitu českého vzdělávacího systému?

V. Klaus ml. je zděšen výroky nové ministryně školství Valachové, která hodlá páchat škody na našich dětech ([čtěte zde](#)).

Proč se ti, kteří jsou zodpovědní za vzdělání naší mladé generace, snaží s takovou nepochopitelnou horlivostí likvidovat kvalitu našeho vzdělávání? Skutečnost, že upadá, je zřejmá. Ujistit se o tom může každý, stačí se zeptat pedagogů s dlouholetou praxí. S neklidem úpadek ve srovnání s dobou „totalitní“ potvrdí. Nehledě na všemožné moderní počítačové technologie a didaktické pomůcky (o kterých jsme si my trochu starší mohli nechat pustit fantazii na špacír) stává se tento problém stále palčivějším. Netýká se pouze českého školství, nýbrž i toho západního. Otázkou tedy je, proč odmítáme nesporné úspěchy dosažené v minulosti? Proč se snažíme ničit to, co bylo efektivní? Proč zavádíme „reformy“, které v jiných zemích ukázaly, že nemohou vzdělávat vysoce kultivované národy, ale naopak napomáhají ke snižování intelektuálních schopností a kulturních potřeb žáků, kteří ztrácejí základní rámce slušnosti?

Co by asi učinil obyčejný člověk obdařený selským rozumem, představí-li si, že stojí v čele ministerstva školství? Jaký systém vzdělávání by zvolil? Jeho prvopočáteční myšlenky by se určitě soustředily na to, jaké nejvíce efektivní systémy vzdělávání ve světě fungují a v čem spočívá jejich úspěch. Nelze přece bezhlavě importovat do země, které byla známa svým kvalitním školstvím, myšlenky, jejichž realizace přinesla těm ostatním zkázonosné plody.

Spolu s ekonomickým západním systémem jsme převzali i ten vzdělávací, nehledě na to, že na Západě už tehdy přinášel negativní ovoce. Po více jak dvaceti letech je tomu tak i u nás. Avšak nová paní ministryně Valachová systém zrušit nehodlá, pracuje na jeho „zdokonalování“ a nestydí se hovořit o novém programu několika stupňů maturit.

Myšlenka dělení, resp. rozdělování žáků podle jejich schopností, není nová. Zrodila se koncem 19. století ve Spojených státech v rámci tzv. paedologie. Hlavní myšlenkou této pseudonauky bylo děti segregovat do několika skupin v závislosti na jejich schopnostech, sociálních pozicích a materiálních možnostech. Tyto lživé názory byly již dávno přiznány za rasistické.

Proč se však podobné myšlenky opět oprašují? Příčina je prostá. Člověk ušlechtilý a s kvalitním vzděláním má životní priority zcela jiné. Touží číst knihy, chodit do divadel, zkoumat tento svět a činit ho lepším, lidštějším, snít o vysokém a duchovním. Mysl člověka s nízkou úrovní vzdělání a intelektuálního rozvoje netouží létat k výšinám, svět materiální ho zcela uspokojuje; je zaneprázdněn plány na koupi rychlého sportáku, nejnovějšího typu mobilu či módního „brandu“ kostýmu. Méně vzdělaní lidé se také snadněji ovládají, s lehkostí uvěří všudypřítomným reklamám atd. A na vnucení nebezpečných idejí, jako je např. dnes aktuální totální čipizace, netřeba poté vynakládat velké úsilí. Primitivní člověk rovněž mnohem snadněji uvěří obrazu nepřítel, který mu jeho elita v určitých situacích potřebuje vnutit. A důvod nejhrůznější nakonec: v nepřítel vzdělané společnosti je mnohem jednodušší pod maskou vymyšlené hrozby zavést totalitní režim.

Kvalita vzdělávání hraje pro rozkvět společnosti velmi důležitou roli. Snižujeme-li laťku úrovně vzdělávání příliš nízko, musíme počítat s tím, že se nelze vyhnout zkázonosným následkům. Samovolně se spouští procesy, kdy společnost ztrácí schopnost přechodu k vyššímu stupni rozvoje. Jen stěží je možné tento proces sebezničení zastavit, protože intelektuální síly schopné vyvést společnost na vyšší úroveň rozvoje se vytrácí. Díky našim ministrům školství a jejich „reformám“ se k této hranici přibližujeme a mnohé západní země ji už překonaly. Nová ministryně Valachová je

pravděpodobně znepokojena naším klopýtáním za školstvím západním a rozhodla se tempo urychlit. Aby se mladá generace Čechů příliš neodlišovala od národa za oceánem, jehož katastrofický úpadek vzdělanosti byl u nás ještě nedávno terčem humoru.

Je mi úzko z toho, že hlas pedagogického společenství o těchto negativních procesech je příliš slabý. I rodiče by měli přispěchat pedagogům na pomoc, aby společně pozvedli hlas, není-li jim lhostejné, že vzdělávací systém je vědomě nastaven na výchovu člověka s velmi primitivními zájmy, které se málo odlišují od zájmů obyvatel živočišné říše.

K tématu čtete rovněž překlad stati: [Odmítáním kultury se vzdáváme našeho lidství.](#)

Autor: Čtenář/čtenářka